AUGUSTINUS. FULGENTIUS RUSPENSIS. GENNADIUS MASSILIENSIS. QUODVULTDEUS CARTHAGINIENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. DOMINICUS GUNDISSALINUS. BOETHIUS. LIBER DE CAUSIS. IOHANNES DE RUPELLA

Nordfrankreich, 1. Hälfte 14. Jh. Seite 129r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36540
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

i foro deambuler. q̃ nõ offendat ti i balneo ui
dat. Sili ⁊ ordo time malis. Si cũ mnũ ipe
ordo seruat. Vnde nõ ibi ordo. ⁊ pcl' iordi
nacõ mala ē. si aut mnũ ordinatũ ē q̃
debuit. aut nõ sic debuit. Iam ubi aliq̃
mod'. aliq̃ spē. al' ordo ē. aliq̃ bonũ tamq̃
natũ ē. Vbi aut nullũ mod'. nulla spē. nullũ
ordo ē. ullũ bonũ nulla natura ē. hec que
nũc dicta sūt. ⁊ utrusq̃ uetusq̃ uel nouum di
uinarũ scripturarũ testimonia commendata sūt
ut qui ea mineere intellectu assequi nõ pos
sunt. diue auctoritati credant. ⁊ ob hoc in
telligere meereant. Qui a' intelligunt. ⁊ eccle
sias intra mnũ instruendi sunt. magis ea non
ex uno intellectu exponere. q̃ i illis libris ec
nõ ab inuentur. Itaq̃ deus ē incommutabilem
sic scptum ē i psalmis. mutabis ea ⁊ mu
tabuntur. Tu aut id ipse es. Et in libro sapie
dicta sapia in se ipa manens. innouat omia.
Vnde ⁊ ap̄l's paulus. Invisibili incorruptibili
soli deo. Et ap̄l's iacobus. omne datũ optimũ
⁊ omne donum perfectũ desuru ē descen
dens a patre luminũ. apud quẋ nõ est tũc
mutacõ. nec mouitis obumbracõ. Si q̃
id q̃ de se genuit. ⁊ q̃ ipse est ita ab ipo
filio breuiter. Ego ⁊ pr unũ sumus.
Et nõ est autem factus filius. quippe cũ
p illum facta sint omia. sic scptum ē. In pn
cipio erat ūbum. ⁊ ūbũ erat apud deum ⁊ deus
erat ūbum. hoc erat i pncipio apud deũ.
omia p ipsũ facta sunt ⁊ sine ipo factũ ē
nichil. i. nõ est factũ sine ipo aliquid. Sicq̃
n. audienda sunt deliramenta hoium. qui mich
hoc loco aliquid intelligendũ putant. q̃
mich nõ aliquid significat. ⁊ ad hui uanita
tẋ ipsa putant cogi posse aliquẋ. q̃ ipsũ
mich aliquid est. genus sum. n. p diuinũ
studio hodiendi. Sic intelligunt mich
inter. utrum dicatur sine illo factũ ē mich.
An sine illo mich factũ ē. Et si illo odie
detur. sine illo mich factũ ē. posse hominũ
dicere ipsũ mich aliquid esse q̃ factũ ē. Od
. n. re uera est aliquid. quod interest utrum
ita dicatur. sine illo facta est domus. an sine
illo domus est facta. dum intelligatur ad
sine illo factũ. q̃ aliquid domus est. Ita
q̃ deũ ē. sine illo factũ est mich. quũ ad
utiq̃ nõ est aliquid. qui uere ⁊ ipse dicit.
sine dicit sine illo factũ ē mich. sii sine
illo mich ē factũ. ul' mich factũ ē. mich interest.
Quis ad uelut loqui cũ uolis qui hoc ipsũ
q̃ dixi mich interest possunt dicere. Ergo it
est aliquid. q̃ ipsũ mich aliquid est. Sed
aut qui idium sit celebrum rem ma
nifestissimam uident. hoc idem intelligi
cum dicit. mich interest. qd intelligere si di
cerem interest mich. At ubi si alicui dicant
quid fecisti. utile ipsi erat mich se fecisse.
Ostendis est ut ei colluuptiuent dicites.
fecisti q̃ aliquid q̃ mich fecisti. Ipsũ. n.
mich. aliquid est. Vnde aut ⁊ ipsũ dicũ
i sine sine poneremus. hoc illum ubi aut.
Et in occulto locutus sum mich. Ergo legat
tacerant. Quia q̃ deus ola que nõ de
se genuit. ⁊ q̃ ūbum suũ fecit. Sed de his
rebus que iam erant. ⁊ de hiis que oio ñ
erant. hoc est de mcho fecit. ita dicit apl's.
Qui uocat ea q̃ nõ sunt. tamq̃ sint. apud
ad' i libro machabeorũ scptum est. Ego de
filii respice ad celum ⁊ terram ⁊ ola q̃ in
eis sunt. Vide ⁊ lato. q̃ nõ erant ex q̃bus
fecit nos deus. ⁊ illo q̃ i pr̄. scptum est.
hec dixit ⁊ facta sunt. Manifestũ q̃ nõ de
se ita genuerit. ⁊ in illo atq̃ impio
fecerit. Q̃ a' nõ de se. utiq̃ de mcho. Sed
ctũ erat aliud. unde faceret. De quo
aptissime ap̄l's dicit. quũ ex ipo ⁊ per ipsũ
⁊ in ipo sunt ola. Ex ipo aut nõ hoc sigt
q̃ de ipo. Od. n. de ipo est. poe dicit ex
ipo. Sed aut omne q̃ ex ipo est. recte dr
de ipo. Ex ipo. n. celum ⁊ terra. q̃ ipse fec
ea. nõ aut de ipo. q̃ nõ de substantia sua.

de codice

de mutabili. d.

e mutare dicit.

in p̄ploms.

filii nõ d' filius.

nec ill' ubi-jo-1. sine ipo factũ est mich.

de michilo.

q̃ si est id dicere ex ipo ⁊ de ipo.